784/07

Den 21. november 2007 blev i sag nr. 71.762:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx xx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

PBU
Pædagogernes Pensionskasse
Østerfælled Torv 3
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har arbejdsmarkedspensionsordning med dækning ved tab af erhvervsevne i PBU Pædagogernes Pensionskasse, klager over selskabets afvisning af at udbetale invalidepension med tilbagevirkende kraft fra 1994.

Selskabet har bevilget klageren invalidepension fra den 1/1 2005. Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for tiden før denne dato med henvisning til, at et eventuelt krav er forældet i henhold til den toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Selskabet har i skrivelse af 1/6 2007 til nævnet nærmere redegjort for sagens faktiske omstændigheder og selskabets stillingtagen således:

> "**Sagsfremstilling**:
> H.R. blev optaget i 1981 på regulativ 4 ... og har indbetalt bidrag i perioden 1. november 1981 til 15. marts 1982, hvorefter hun overgik til hvilende medlemskab. På daværende tidspunkt fandtes der ikke mulighed for bidragsfri dækning.
>
> I 1996 søgte H.R. om invalidepension, idet der var rejst en førtidspensionssag i medlemmets kommune. Ved brev af 19. marts 1996 ... bad PBU om at modtage kopi af kendelsen, og at PBU's lægekonsulent derefter ville tage stilling til berettigelse til invalidepension fra PBU.
>
> Ved brev af 12. april 1996 ... blev der givet afslag på invalidepension fra PBU, idet PBUs lægekonsulent vurderede, at H.R.s erhvervsevne ikke var varigt nedsat med mindst 2/3 af den fulde erhvervsevne, hvorfor den ikke var nedsat tilstrækkelig til, at hendes ansøgning om invalidepension kunne imødekommes.

Den 7. marts 2007 ... søgte H.R. om helbredsbetinget ydelser fra PBU. H.R. skrev i ansøgningen, at hun ønskede at søge om invalidepension fra 1994, idet hun før skulle have henvendt sig til PBU uden at modtage '*klar besked*'. Ansøgningen er bilagt kopi af udbetalingsmeddelelse fra R. Kommune, hvoraf det fremgår, at medlemmet modtager mellemste førtidspension, men ikke tidspunktet for tilkendelsen af pensionen. Førtidspensionen er tilkendt på baggrund af en psykisk lidelse (manio-depressiv lidelse) og en ryglidelse.

Det bemærkes, at PBU i perioden fra 1996 til marts 2007 ikke har registreret henvendelser om udbetaling af invalidepension fra H.R.

Ved e-mail af 27. marts 2007 ... bad PBU om at modtage kopi af afgørelsen, hvormed mellemste førtidspension blev tilkendt. Ved e-mail af 28. marts 2007 oplyste medlemmet, at PBU kunne kontakte R. Kommune direkte herom. Samme dag oplyste medlemmet, at hun havde fået forhøjet førtidspension allerede i september 2001.

R. Kommune fremsendte kopi af udbetalingsmeddelelse for mellemste førtidspension for januar 2005 ved brev af 28. marts 2007. ...

Ved brev af 11. april 2007 ... meddelte PBU H.R., at hun på grundlag af den modtagne dokumentation blev bevilget invalidepension fra PBU med virkning fra 1. januar 2005. Som følge af Forsikringsaftalelovens § 29s 2-årige forældelsesfrist blev der alene udbetalt invalidepension fra 1. januar 2005,

For god ordens skyld kan det oplyses, at medlemmet får udbetalt den hvilende invalidepension i overensstemmelse med sin medlemsstatus. Invalidepensionen udgør kr. 436 brutto månedligt. Derudover udbetales børnepension til 2 børn på kr. 109 brutto månedligt til hvert barn.

H.R. oplyste ved e-mail af 12. april 2007 ..., at hun senere havde fået tilkendt mellemste førtidspension med virkning fra den 1. december 1996.

PBU modtog derefter kopi af R. Kommunes afgørelse af 6. august 2003 ..., hvormed H.R. på grund af genoptagelse af sin førtidspensionssag var blevet bevilget mellemste førtidspension med virkning fra den 1. februar 1994, men at efterbetaling skete fra den 1. december 1996 som følge af den 5-årige forældelsesfrist for fordringer på pension.

Ved brev af 26. april 2007 ... meddelte PBU H.R., at afgørelsen om udbetaling af invalidepension pr. 1. januar 2005 (afgørelse af 11. april 2007) fastholdtes som følge af Forsikringsaftalelovens § 29's 2-årige forældelsesfrist.

Begrundelse for afgørelse

...

H.R. fik kundskab om tilkendelsen af mellemste førtidspension ved afgørelsen af 6. august 2003. Det er utvivlsomt, at hun havde kendskab til sin pensionsordning i PBU i 2003 og til muligheden for at få tilkendt invalidepension, herunder blandt andet fordi hun selv havde ansøgt om og fået afslag herpå i 1996.

Den 2-årige forældelsesfrist i Forsikringsaftaleloven § 29 fører til, at H.R. skulle have henvendt sig PBU senest den 31. december 2005 for at kunne få udbetalt invalidepension med 5 års efterbetaling.

Da H.R. først henvender sig til PBU i marts 2007, fører den 2-årige forældelsesregel til at hun alene er berettiget til invalidepension fra PBU 2 kalenderår tilbage fra marts 2007, dvs. 1. januar 2005.

Af denne grund må PBUs afgørelse af 26. april 2007, hvormed der alene bevilges efterbetaling af invalidepension fra 1. januar 2005, fastholdes."

Hertil har klageren i skrivelse af 18/6 2007 bemærket:

"I forbindelse med Ankernævnets behandling af sagen bør følgende forhold tages i betragtning.

Det er korrekt, at jeg i 1996 ansøgte om invalidepension, og at jeg fik afslag på denne ansøgning med begrundelse i, at min erhvervsevne ikke var tilstrækkeligt nedsat. Det blev ikke i den forbindelse oplyst mig, at jeg ville kunne søge igen på et senere tidspunkt, hvis min tilstand ændrede sig. Dette faktum har efterfølgende betydet, at det for mig ikke var oplagt søge om invalidepension hos jer igen - på trods af jeg fra 2003 fik bevilget mellemste førtidspension (med tilbagevirkende kraft) fra 1. februar 1994 med efterbetaling fra 1. december 1996 fra R. kommune.

Dernæst kommer det forhold - som også fremgår af sagsakterne - at jeg senere fik stillet diagnosen manio-depressiv, hvilket har betydet, at jeg flere gange, bl.a. i 2001 og årene herefter, har været indlagt på psykiatrisk afdeling og har været medicineret. I en sådan livssituation, hvor man har nok kæmpe med (erkendelse af egen sygdom, familie, omgivelser og hjem), var jeg ikke i stand til/klar over, at jeg på ny burde have søgt om pension fra jer.

I begyndelsen af 2007 blev jeg af en bekendt gjort opmærksom på, at min helbredsmæssige tilstand var af en sådan karakter, at jeg med al sandsynlighed ville være berettiget til at modtage invalidepension fra jer. Først den 12. april 2007 - da jeg modtog jeres brev af 11. april - fik jeg at vide, at jeg rent faktisk var berettiget til invalidepensionen. Denne oplysning havde jeg ikke fået på noget tidligere tidspunkt - heller ikke når jeg medjævne mellemrum har ringet til jer og spurgt. Jeg mener således ikke, at jeg før april i år havde kundskab om, at jeg ville kunne modtage ydelser fra jer."

Herefter har selskabet i skrivelse af 29/6 2007 til nævnet bl.a. anført:

"PBU skal ... bemærke, at betingelsen om kundskab om sit krav i Forsikringsaftalelovens § 29's 2-årige forældelsesfrist ikke kræver, at man vidste, at man var berettiget til modtagelse af en bestemt ydelse.

Af Ivan Sørensens 'Forsikringsaftaleloven med kommentarer' side 131 ff., fremgår, at den sikredes, dvs. medlemmets, fejlagtige opfattelse af, at en skade ikke er omfattet af forsikringen ikke udskyder forældelsesfristens påbegyndelsestidspunkt. Samtidig kan ukendskab til forsikringens faktiske dækningsområde ikke udskyde fristens begyndelse, idet det er den sikredes risiko, at denne ikke læser forsikringsaftalen eller ikke søger eventuelle uklarheder opklaret.

H.R. kendte til, at hun havde en pensionsordning med en invalidepensionsdækning i PBU og kunne derfor have kontaktet PBU for nærmere vejledning ved den efterfølgende tilkendelse af den offentlige mellemste førtidspension i 2003.

Det forhold, at H.R. ikke vidste, at hun kunne søge igen ved ændring i sin sygdomstilstand/erhvervsevne, eller at hun først i 2007 selv blev opmærksom på, at hendes helbredsmæssige tilstand sandsynligvis ville føre til tilkendelse af invalidepension, fører ikke til, at den 2-årige forældelsesfrist efter Forsikringsaftalelovens § 29 kan udskydes eller suspenderes.

Det gøres ligeledes gældende, at trods H.R.s sygdom og bemærkninger om sin livssituation, er dette ikke tilstrækkeligt til at lægge til grund, at hun var ude af stand til at varetage sine anliggender, således at hun af denne grund ikke havde kundskab til muligheden for tilkendelse af invalidepension fra PBU efter tilkendelsen af mellemste førtidspension og dermed en udskydelse af påbegyndelsen af forældelsesfristen, jf. bl.a. også Forsikringsaftaleloven med kommentarer side 132.

Det fastholdes således, at H.R.s krav på invalidepension fra PBU er forældet efter Forsikringsaftalelovens § 29's 2-årige forældelsesfrist, hvorfor H.R. alene er berettiget til betaling af invalidepension fra 1. januar 2005."

Nævnet udtaler:

Efter det oplyste om klagerens forhold finder nævnet, at der ikke er grundlag for at antage, at hun har været ude af stand til at foretage anmeldelse af sit krav tidligere end sket. Herefter finder nævnet, at klagerens krav vedrørende perioden før 1/1 2005 er forældet i henhold til den toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29. Nævnet kan på den baggrund ikke kritisere selskabets afgørelse.

Herefter, og idet det af klageren i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson